

Valtion
taloudellinen
tutkimuskeskus

Muistiot 18

Kehitysalueiden korotettujen
poistojen vaikuttavuus

Sami Grönberg

Tuomas Kosonen

Muistiot 18 joulukuu 2011

VATT MUISTIOT

18

Kehitysalueiden korotettujen poistojen
vaikuttavuus

Sami Grönberg
Tuomas Kosonen

Julkaisu perustuu VATT:n VM:lle kehitysaluepoistoja koskevan lain jatkamisesta antaman lausunnon liitemuistioon (Lausunto Hallituksen esityksestä Eduskunnalle laiksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta, VATT, 13.9.2011).

ISBN 978-952-274-010-6 (PDF)

ISSN 1798-0321 (PDF)

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus
Government Institute for Economic Research
Arkadiankatu 7, 00100 Helsinki, Finland

Helsinki, joulukuu 2011

Kansi: Niilas Nordenswan

Sisällys

1 Johdanto	1
2 Tausta	2
3 Metodit	3
4 Aineisto	5
5 Tutkimustulokset	7
6 Yhteenveto	8
Lähteet	9

1 Johdanto

Tässä selvityksessä arvioidaan kehitysalueella toteutettavan investoinnin korotetun poisto-oikeuden vaikutusta (jatkossa kehitysaluepoisto) investointien määrään. Kehitysalueella tehtävien investointien poistot on mahdollista tehdä kolmena ensimmäisenä vuotena 50 prosentilla korotettuna. Tavoitteena on selvittää, ovatko kehitysaluepoistoihin oikeutettujen yritysten investoinnit keskimäärin suurempia kuin muiden yritysten. Samaa aihepiiriä ovat tutkineet VATT:ssa aiemmin Kari ja Venetoklis (2005). Selvitys sovelsi eri tutkimusmenetelmää ja se koski vanhempaa aikaperiodia.

Kehitysaluepoisto on käytännössä investointituki. Arvioitaessa investointitukien tehokkuutta pyritään saamaan selville kannustaako kyseinen investointituki investoimaan tuotannon kehittämiseen enemmän. On mahdollista, että investoinnit, joihin tuki kohdistuu, tehtäisiin joka tapauksessa, jolloin investointituki ei ole tehokas. Oletetaan, että Y-määrä investointeja aiheutuu X-määrästä tukea (ks. Einiö, 2010). Jos Y on X:ää suurempi, katsotaan, että tuki on tehokas.

Investointitukien tehokkuuden selvittäminen on kuitenkin haasteellista. Ensimmäinen keskeinen haaste liittyy aineistoihin. Tyypillinen yritystason aineisto kuvaa yritystasoisien toiminnan tuloksia vuoden aikana. Investoinnit tehdään kuitenkin tiettyihin projekteihin, joihin sitten kehitysaluepoisto tietyllä intensiteetillä kohdistuu. Samalla yrityksellä voi olla monta projektia käynnissä samaan aikaan. Siten tarkka investointituen tehokkuuden selvittäminen vaatisi projektitasoista aineistoa. Toinen keskeinen haaste tutkimukselle on tutkimusasetelma. Pitäisi pystyä kuvaamaan miksi investointi tehtiin. Oliko tuella vaikutusta, vai oliko kyseessä investointi, joka olisi toteutettu ilman tukeakin? Tyypillisesti tällaiseen kysymykseen vastaaminen edellyttää muutoksia tuen intensiteetissä tai tuen muissa määräytymisperusteissa. Tavallisesti tällaisia muutoksia ei tapahdu, joten tutkimusasetelmia ei ole mahdollista käyttää.

Tämän selvityksen aineisto ja asetelma kärsivät yllä mainituista ongelmista. Sen vuoksi tässä ei vastata investointituen tehokkuuteen suoraan. Sen sijaan vastataan tärkeimpään kysymykseen, johon käytettävissä olevan aineiston ja tutkimusasetelman puitteissa on mahdollista vastata: tekevätkö kehitysaluepoistoja tekevät yritykset enemmän investointeja kuin muut yritykset? Tarkastelemalla tätä kysymystä saamme vastauksen aggregaattitasoon kuvaan siitä, kuinka merkittäviin investointeihin kehitysaluepoistot voidaan liittää koko Suomen talouden tasolla.

Jaksossa 2 kuvaillaan kehitysaluepoistoihin liittyvät instituutiot. Jaksossa 3 selitetään tarkemmin millä tutkimusmenetelmällä kehitysaluepoistojen ja investointien välistä yhteyttä tutkitaan. Jaksossa 4 kuvailemme tutkimuksessa käytetyn aineiston ja jaksossa 5 esittelemme tutkimustulokset. Jaksossa 6 esittelemme selvityksen johtopäätökset.

2 Tausta

Kehitysaluepoistot ovat kuluista käyttöomaisuusinvestoinneista tehtäviä poistoja. Vuosittainen säännönmukainen poisto on poistotyyppistä riippuen maksimissaan 4–25 prosenttia poistamattomasta hankintamenosta. Laki¹ mahdollistaa 50 prosentilla korotetun poiston kehitysalueelle tehtävästä investoinnista kolmen vuoden ajan. Tällöin korotetun poisto-oikeuden ansiosta yritys saa tehdä poistoja maksimissaan 6–37,5 prosenttia poistamattomasta hankintamenosta. Tämä johtaa investointien poistojen nopeampaan vähentämismahdollisuuteen, joka synnyttää yritykselle verotukea korkosäästön muodossa. Verohuojennuspoistosta on säädetty usealla peräkkäisellä määräaikaaisella lailla. Tämän selvityksen kohteena olevan ajanjakson, 2002–2009, aikana lakiin tehdyt muutokset ovat olleet lähinnä määräaikaaisuuksien jatkoa käsitteleviä lisäyksiä. Siten merkittäviä muutoksia tuki-intensiteettiin tai tukialueisiin ei ole viime vuosina tehty.

Tukialueita järjesteltiin uudelleen siten, että vuoden 2006 loppuun asti laissa oli määriteltynä tukialueet I, II ja III, joista alueilla I ja II sallittiin kehitysaluepoistot. Vuoden 2007 alusta tukialueiden lukumäärää karsittiin kahteen siirtämällä alueen II kunnat alueelle I, jossa sai tehdä kehitysaluepoistoja. Käytännössä tämä ei juuri vaikuttanut yritysten kohtaamiin kehitysaluepoistosääntöihin.

Kehitysaluepoiston tehdäkseen yrityksen kotipaikan ei välttämättä tarvitse sijaita kehitysalueeksi määritellyllä alueella. Poisto on mahdollista tehdä korotettuna kotipaikasta riippumatta, jos investointi toteutetaan laissa määrätyllä alueella. Toisaalta kehitysaluepoistoja sallitaan tehdä vain tietyn tyyppiseen toimintaan tähtäävistä investoinneista. Korotetut poistot ovat mahdollisia ainoastaan tuotanto- ja matkailuyritystoiminnan edistämiseksi tehdyistä investoinneista.

---

¹ 1262/1993 Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista

3 Metodit

Selvityksessä vertaillaan investointien suuruutta kahden kehitysalueen tukialueen välillä. Yritykset muodostavat siten kaksi ryhmää sen alueen mukaan, mikä on niiden kotipaikka. Koeryhmään kuuluvat ne yritykset, joiden kotipaikka sijaitsee korotetun poiston alueella. Kontrolliryhmään puolestaan kuuluvat ne yritykset, joiden kotipaikka sijaitsee tukialueella, joilla kehitysaluepoistot eivät ole sallittuja. Koeryhmän valinta perustuu siihen, että todennäköisesti yritykset, joiden kotipaikka sijaitsee kehitysalueella myös toimivat keskimääräistä useammin tällä alueella. Yritys, jonka kotipaikka on kehitysalueen ulkopuolella, voi tehdä investointeja kehitysalueelle. Kontrolliryhmän tarkoitus on olla mahdollisimman samankaltainen koeryhmän kanssa, lukuun ottamatta kehitysaluepoiston mahdollisuutta. Näiden kahden alueen yritysten tekemiä investointeja vertailemalla saamme muodostettua kokonaiskuvan siitä, onko kehitysalueella enemmän investointeja kuin sen ulkopuolella.

Tutkimme ensiksi investointimäärien eroja yllä kuvattujen kahden ryhmän välillä. Estimoitava yhtälö on muotoa:

$$\log(\text{investoinnit})_{it} = \alpha + \gamma(\text{kehitysalue})_{it} + \beta X_{it} + u_{it}$$

Yhtälössä selitetään yrityksen tiettyinä vuonna tekemän investoinnin määrää kehitysalueeseen kuulumista kuvaavalla indikaattorimuuttujalla. Muuttuja saa arvon 1, jos yritys kuuluu koealueeseen, ja 0, jos yritys kuuluu kontrollialueeseen. Kontrollimuuttujavektori X_{it} sisältää sekä yritys- että kuntakohtaisia muuttujia, kuten yritysten liikevaihto tai yritysten lukumäärä kyseisessä kunnassa. Kontrollimuuttujilla kontrolloidaan yritysten ja alueiden välisiä havaittuja eroja, minkä jälkeen oikeus kehitysaluepoistoon on ainoa jäljelle jäänyt havaittu ero yritysten välillä. Esimerkiksi kontrolloimalla yritysten kokoa voimme varmistaa, että alueiden välinen ero ei ole peräisin toisella alueella sijaitsevista keskimääräistä suuremmista yrityksistä, jotka myös tekevät suurempia investointeja. Ongelmaksi tässä jää, että näiden kahden yritysryhmän välille jää mahdollisia havaitsemattomia tekijöitä, jotka vaikuttavat yritysten tekemiin investointeihin.

Toisessa vaiheessa tutkimme, miten tehtyjen kehitysaluepoistojen määrä on yhteydessä yritysten tekemien investointien määrään. Tällöin ongelmaksi kuitenkin muodostuu se, että yritykset, jotka ovat tehneet kehitysaluepoistoja, voivat olla jollain tavalla valikoituneita. Esimerkiksi tietynlaiset yritykset voisivat joka tapauksessa haluta tehdä kehitysaluepoistoon oikeuttavia investointeja. Tässä tapauksessa tutkimalla yritysten tekemien poistojen ja investointien välistä välitöntä yhteyttä ei saataisi selville, oliko tuella mitään tekemistä tehtyjen investointien kanssa. Pyrimme ratkaisemaan tämän ongelman käyttämällä instrumenttimuuttujamenetelmää. Siinä ensimmäisessä vaiheessa selitämme tehtyjen kehitysaluepoistojen määrää sillä, onko yrityksen kotipaikka tukialueella sijaitsevassa

kunnassa, joka toimii tässä siten instrumenttimuuttujana. Toisessa vaiheessa selvitämme ensimmäisen vaiheen ennusteella investointeja. Tätä menetelmää kutsutaan 2SLS-menetelmäksi (two-stage-least-squares). Tällä menetelmällä saamme selville mikä yhteys oikeudella kehitysaluepoiston tekemiseen ja investoinneilla on. Tutkimusmenetelmän ideana on, että yritykset, joiden kotipaikka on kehitysalueella, tekevät keskimääräistä useammin kehitysaluepoistoja. Selvitämme onko tällä korrelaatiolla mitään tekemistä sen kanssa, että nämä samat yritykset tekisivät kehitysalueella muita enemmän investointeja. Mukaan tulevat kaikki yritykset, jotka voisivat tehdä investointeja kehitysalueella.

Ratkaisemattomaksi ongelmaksi tässä tutkimusmenetelmässä jää, että alueiden välillä voi olla muuta havaitsematonta eroa, jota ei saada kontrolloitua pois. Jos nämä havaitsemattomat tekijät aiheuttavat sen, että kehitysaluepoistoja tekevät yritykset tekevät kehitysaluepoistoista riippumatta enemmän investointeja, tulee havaitusta tuloksesta harhainen. Lisäksi aineistosta on havaittavissa, että merkittävä osa kehitysaluepoistoja tehneistä yrityksistä ei ole ilmoittanut kotipaikkaseen kehitysaluekuntaa.

4 Aineisto

Selvitystä varten on käytettävissä Verohallinnon verotiedoista peräisin oleva YRTTI-tietokanta. Tietokanta sisältää Suomen kaikkien yritysten tilinpäätös- sekä verotustietoja. Tätä selvitystä varten poimitaan vuodet 2002–2009 käsittävä otos. Aineistoon otetaan mukaan mielenkiinnon kohteena olevat investoinnit, kehitysaluepoistot sekä poistot kokonaisuudessaan. Lisäksi tarvitaan muuttujia, joiden avulla on mahdollista kontrolloida yritysten kokoa. Kontrollimuuttujina käytetään liikevaihtoa, nettovarallisuutta, työntekijöiden lukumäärää, toimintamuotoa sekä muita liiketoimintaa varten saatuja avustuksia. Kuntakohtaiset kontrollimuuttujat ovat yritysten sekä työntekijöiden lukumäärä koko kunnassa.

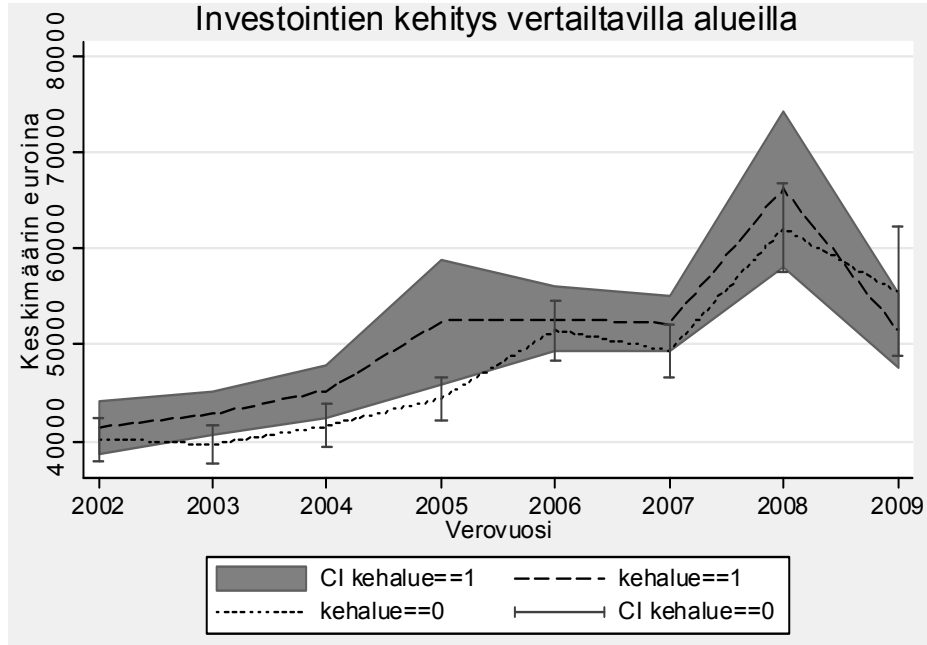
Tätä selvitystä varten kokonaisaineistosta on poimittu yritykset, jotka ovat koe- tai kontrollialueella ja jotka potentiaalisesti voisivat tehdä investointeja ja vähentää poistoja. Lopullinen vertailtava aineisto käsittää 643 156 havaintoa, joista noin puolella on kotipaikkana verohuojennukseen oikeuttava kunta. Tarkastelun ulkopuolelle on jätetty sellaiset yritykset, jotka eivät kyseisellä aikavälillä ole ilmoittaneet tehneensä ollenkaan investointeja, poistoja tai ole harjoittaneet liiketoimintaa. Tämän lisäksi aineisto on rajattu pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kehitysaluepoistoja säätelevän lain mukaisesti.

Aineistossa on tieto yrityksen kotipaikasta, jonka mukaan on mahdollista sijoittaa kukin yritys laissa määritellyille kehitysalueille. Aineistossa ei ole mukana sellaisia yrityksiä, jotka sijaitsevat kehitysalueiden ulkopuolelle jäävissä kunnissa. Tällaiset kunnat ovat usein suurempia hyvin menestyviä kuntia. Kehitysaluepoistojen tekeminen ei ole sallittua kaikilla toimialoilla, joten selvityksen ulkopuolelle on lisäksi rajattu sellaiset toimialat, joilla ei ole ajanjaksolla tehty kehitysaluepoistoja.

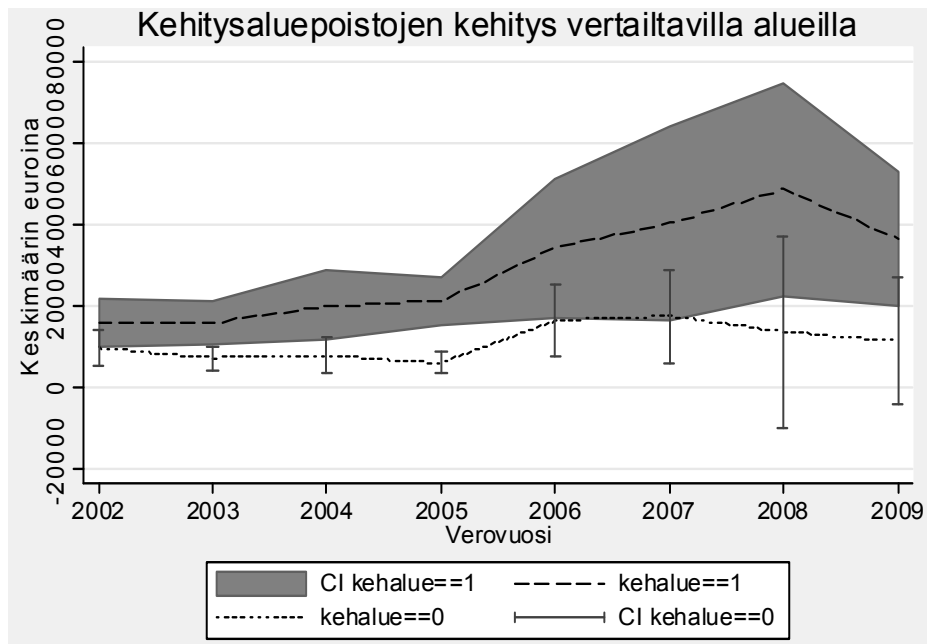
Kuviossa 1 on esitetty vuosittaiset keskimääräiset investoinnit vertailtavilla alueilla ja niiden luottamusvälit. Kuviosta nähdään, että verohuojennuspoistoon oikeutetulla alueella on tehty keskimäärin jonkin verran suurempia investointeja kuin vertailuryhmässä, mutta ei tilastollisesti merkitsevästi.

Kaikista havainnoista vain 845 on sellaisia, joissa yritys on ilmoittanut tehneensä kehitysaluepoistoja. Koealueella sijaitsevista yrityksistä vain noin 0,6 prosenttia on tarkastelujakson aikana tehnyt vähintään kerran kehitysaluepoiston. Vertailun vuoksi voidaan havaita, että samassa aineistossa on 54 700 havaintoa sellaisista yrityksistä, jotka ovat ilmoittaneet saaneensa valtiolta avustuksia liiketoiminnan tueksi. Kuviosta 2 nähdään koe- ja kontrollialueen yritysten tekemien kehitysaluepoistojen keskimääräiset suuruudet yli tarkasteluvuosien. Kuviosta 2 voidaan havaita, että kehitysalueen yritykset ovat tehneet keskimäärin suurempia kehitysaluepoistoja kuin sen ulkopuolelta alueelle investoineet yritykset. Lisäksi on näh-

tävissä kehitysaluepoistojen lukumäärän väheneminen viime vuosina, joka on johtanut luottamusvälien kasvamiseen.

Kuvio 1 Investointien kehitys vertailtavilla alueilla vuosina 2002–2009

Kuvio 2 Kehitysaluepoistojen kehitys vertailtavilla alueilla vuosina 2002–2009

5 Tutkimustulokset

Aineiston kuvailusta kävi ilmi, että kehitysalueella sijaitsevat yritykset (koeryhmä) tekivät yhteenlaskettuna hiukan enemmän sekä kehitysaluepoistoja että investointeja kuin kehitysalueen ulkopuoliset yritykset (kontrolliryhmä). Seuraavaksi esittelemme regressiotuloksia, joilla pyrimme selvittämään huolellisesti, onko yllä kuvattua yhteyttä yritystasolla olemassa. Tutkimustulokset on koottu taulukkoon 1.

Taulukon 1 sarakkeessa (1) selitetään investointien määrän logaritmia sillä, sijaitseeko yritys kehitysalueella vai ei. Tulosten perusteella nähdään, että kehitysalueeksi määritellyissä kunnissa tehdään keskimäärin 1,7 prosenttia suurempia investointeja kuin sen ulkopuolella. Sarakkeessa (2) on estimoitu sama yhtälö kuin sarakkeessa (1), mutta ilman kehitysaluepoistoja tehneitä yrityksiä. Tulokset sarakkeiden (1) ja (2) välillä ovat hyvin samansuuntaiset. Tämä viittaa siihen, että kehitysalueen investointien suuremmuus ei johdu kehitysaluepoistoja tekevästä yrityksistä. Sarakkeessa (3) selitettävänä muuttujana on kehitysaluepoistojen logaritmi. Tilastollisesti merkitsevien tulosten perusteella nähdään, että kehitysalueella kotipaikkaa pitävät yritykset todella tekevät keskimäärin 0,7 prosenttia suurempia kehitysaluepoistoja kuin sen ulkopuoliset. Sarakkeessa (4) on ilmoitettu tulokset 2SLS-regression toisesta vaiheesta, jossa sarakkeen (3) regressiolla selitetään investoinnin logaritmeja. Sarakkeen (4) estimoinnilla pyritään arvioimaan kehitysaluepoiston vaikutusta investoinnin suuruuteen. Tuloksista käy ilmi, että kehitysaluepoistoja tehneet yritykset eivät tee tilastollisesti merkitsevästi muita yrityksiä suurempia investointeja. Sarakkeen (4) tuloksissa on pyritty minimoimaan muut havaitut tekijät, jotka olisivat voineet vaikuttaa investointien suuruuteen.

Estimointitulokset				
	(1)	(2)	(3)	(4)
		Ilman kehitysaluepoistoja tehneitä yrityksiä		
MUUTTUJAT	OLS Investoinnit	OLS Investoinnit	OLS Kehitysaluepoistot	2SLS Investoinnit
kehitysalue	0.017* (0.010)	0.015 (0.010)	0.0066*** (0.00083)	2.58 (1.60)
Havaintoja	643,156	639,133	643,156	643,156
R ²	0.341	0.339	0.007	0.318

Robustit keskivirheet suluissa

*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

Taulukko 1 Estimointitulokset

6 Yhteenveto

Selvitimme, tekevätkö kehitysaluepoistoon oikeutetut yritykset muita yrityksiä suurempia investointeja. Tulosten perusteella investointien suuruudessa ei ole alueilla sijaitsevien yritysten välillä merkittävää eroa. Myöskään kehitysaluepoistoja tehneiden yritysten ei havaittu tehneen merkittävästi suurempia investointeja kuin muiden yritysten.

Tulokset viittaavat siihen, että kehitysaluepoistoilla ei ole koko talouden tasolla merkittävää vaikutusta investointien suuruuteen. Tämä ei ole toisaalta yllättävää, kun ottaa huomioon kehitysaluepoistoja tehneiden yritysten varsin vaatimattoman määrän. Toisaalta tutkittaessa suoraan yhteyttä tehtyjen kehitysaluepoistojen ja investointien välillä selvää yhteyttä ei löytynyt. Tämä viittaa siihen, että kehitysaluepoistot eivät ole merkittävässä määrin tekemisissä tehtyjen investointien määrän kanssa edes niissä yrityksissä, jotka niitä tekevät.

Kuten johdannossa todettiin investointitukien tehokkuutta tutkittaessa haluttaisiin selvittää, paljonko toteutui sellaisia investointeja, jotka ilman tukia olisivat jääneet tekemättä. Tässä selvityksessä ei päästy vastaamaan tuohon kysymykseen. Sen sijaan selvitettiin mahdollisimman huolellisesti käytössä olevalla aineistolla onko havaittavissa yleisempää korrelaatiota kehitysalueen investointien ja kehitysaluepoistojen välillä. Vaikka pelkät keskiarvot antavat ymmärtää, että jotain yhteyttä näillä olisi, ei huolellisessa analyysissä mitään yhteyttä löytynyt. Tämä seikka paljastaa huolellisen analyysin arvon. Ilmeiset erot yritysten ja alueiden välillä pitää pystyä kontrolloimaan pois, jotta jäljelle jää vain kiinnostuksen kohteena oleva relaatio kehitysaluepoistojen ja investointien välillä.

Lähteet

Einiö, Elias (2010): Essays on innovation policy, technology and skills.
Helsingin yliopisto, Kansantaloustieteen laitoksen tutkimuksia 171.

Kari, Seppo - Venetoklis, Takis (2005): Selvitys kehitysalueiden korotettujen poistojen vaikuttavuudesta. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, VATT-muistioita 70.

HE 50/2011: Hallituksen esitys Eduskunnalle vuoden 2012 tuloveroasteikkolaiksi sekä laeiksi eräiden verotusta koskevien lakien muuttamisesta.

VATT MUISTIOT SARJASSA ILMESTYNEET JULKAISUT
IN VATT MIMEO SERIES PUBLISHED PUBLICATIONS

1. Aaltonen Juho – Kangasharju Aki – Moisio Antti: Vuoden 2009 kuntaliitokset – Kuvailutietoa kunnista. Helsinki 2009.
2. Kari Seppo: Vapaaehtoinen varautuminen vanhuusiän menoihin – laskelmia yksityisen eläkesäästämisen julkistaloudellisista nettovaikutuksista. Helsinki 2009.
3. Hämäläinen Kari: Kvantitatiivinen politiikka-arviointi – Esiselvityksen taustamuistio. Helsinki 2009.
4. Jahnsson Niklas: Paikkatietoanalyseistä kuntatutkimuksessa. Helsinki 2009.
5. Kuusi Osmo: Sivistysbarometri kansallisen keskustelun avaajana sivistyksestä ja tulevaisuuden osaamistarpeista. Selvityshenkilön raportti. Helsinki 2009.
6. Tuuli Jukka: Polttoaineveron ja muiden ympäristöverojen tulonjakovaikutukset. Helsinki 2009.
7. Eerola Essi – Kari Seppo: Verotuksen neutraalisuus eräissä pääomaveromalleissa. Helsinki 2010.
8. Harju Jarkko – Karikallio Hanna – Matikka Tuomas: Listaamattomien osakeyhtiöiden osingonjako ja taserakenteet. Helsinki 2010.
9. Kerkelä Leena: Suomen ja Viron välinen rajakauppa. Helsinki 2010.
10. Harju Jarkko – Kosonen Tuomas: Ravintoloiden arvonlisäveroalennuksen hintavaikutukset. Helsinki 2010.
11. Honkatukia Juha: Puolustusvoimien kansantaloudelliset vaikutukset. Helsinki 2010.
12. Harjunen Oskari – Saarimaa Tuukka – Tukiainen Janne: Kuntaliitosten syntyyn vaikuttavat tekijät. Helsinki 2010.
13. Kröger Outi: Suomen verotus kansainvälisessä vertailussa. Helsinki 2011.
14. Harjunen Oskari – Saarimaa Tuukka. Kuntarakenne paikkatietomenetelmien näkökulmasta. Helsinki 2011.
15. Jokimäki Hanna: Hyvinvointipalvelut osana kotitalouksien hyvinvointia. Helsinki 2011.
16. Hämäläinen Kari – Moisio, Antti: Kainuun hallintokokeilun kustannusvaikutukset. Helsinki 2011.
17. Rauhanen Timo: Verotuet Suomessa 2009–2012. Helsinki 2011.

VALTION TALOUDELLINEN TUTKIMUSKESKUS
STATENS EKONOMISKA FORSKNINGSCENTRAL
GOVERNMENT INSTITUTE FOR ECONOMIC RESEARCH

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus
Government Institute for Economic Research
P.O.Box 1279
FI-00101 Helsinki
Finland

ISBN 978-952-274-010-6 (PDF)
ISSN 1798-0321 (PDF)